

[Finansministeren.]

naaet Enighed om en mindre Udvidelse, nemlig fra Kl. 21—6, ligesom man har foreslaaet en Forhøjelse for de særlige Bestillingstillæg til saadanne Tjenestemænd, hvor Nattjenesten ikke betaales paa Grundlag af en Timeberegning, men paa Basis af et aarligt fastsat Beløb.

Endvidere foreslaar Kommissionen, at den Regel, hvorefter der tillægges det rangerende Lokomotivpersonale en særlig Godtgørelse, svarende til Halvdelen af de til enhver Tid gældende Kørepenge, udvides saaledes, at der ydes en daglig Godtgørelse til Stationspersonale, som direkte deltager i eller leder Rangertjenesten ude paa selve Sporterrænet. Saadan Tjeneste anses for at indebære en vis Risiko for dens Udøvere, og man har ment det rigtigt, at Lokomotivpersonale og Stationspersonale i nogen Grad ligestilles.

Endelig foreslaas det, at de hidtil i § 814 indeholdte Regler om Vederlag til Medlemmer af Kommissioner, Nævn etc. ændres saaledes, at de nu i Loven hjemlede Sætter paa 8 Kr. som Mødedagsdiater og højst 12 Kr. pr. Møde- og Rejsedag som Godtgørelse for Fraværelse fra Hjemstedet, udgaar af Tjenestemandsløven under Hensyn til deres til en vis Grad konjunkturbestemte Karakter, der bl. a. har gjort det nødvendigt, at man ved Tekstanmærkning paa Finansloven siden 1. Oktober 1941 har forhöjet de nævnte Maksimumstal til henholdsvis 10 og 18 Kr. For Fremtiden vil altsaa disse Diaters Størrelse udelukkende være henvist til Fastsættelse paa Bevilningerne.

I Lovforslagets sidste Kapitel, Kapitel 4, indeholdes en Række Overgangsbestemmelser, hvoraf jeg kun skal omtale den sidste, der handler om Lovens Ikrafttræden. Det har været Kommissionens Ønske, at den nye Ordning skulde træde i Kraft pr. 1. April, og dette Ønske har jeg kunnet tiltræde, men nu er jo denne Dato passeret, idet Afgivelsen af Betænkningen er trukket længere ud, end man tidligere havde beregnet. Derfor har jeg ogsaa været nødt til at foreslaa den for Finansaaret 1945—46 gældende Ordning med Hensyn til Udbetaling af Reguleringstillæg m. v. forlænget ud over 1. April. Dette Forslag er i forrige Uge gennemført her i Rigsdagen, og der er ogsaa for indeværende Maaned udbetalt Tjenestemænd og Pensionister tilsvarende Beløb som for Marts Maaned d. A. Det er imidlertid min Tanke, og dette har jeg givet Udtryk for i Lovforslagets sidste Paragraf, § 1001, at de Beløb, der er udbetalt den 1. d. M.

kun skal betragtes som a conto-Udbetalinger, saaledes at der efterbetales Tjenestemændene Differencen mellem, hvad der tilkommer dem efter den nye Lov, naar den er vedtaget, og det a conto-Beløb, der allerede er udbetalt.

I Forbindelse med Lønningskommissionens Arbejde i den sidste Tid har Pressen jo indeholdt et betydeligt Antal Meddelelser, og en Række af Kommissionens Resultater har været offentliggjort og kommenteret saavel i Pressen som paa Møder, der har været afholdt inden for de forskellige interesserede Organisationer. En Del af disse — saa vidt jeg kan skønne de fleste — har givet Udtryk for deres Tilslutning til Forslaget, selv om de samtidig har fremsat Bemærkninger om visse uopfyldte Ønsker, medens enkelte er fremkommet med meget kritiske Udtalelser, ja, endog Protester. I disse sidste har man navnlig vendt sig imod, at den nye Lønningslov ikke bød paa fuld Oprettelse af Reallønnen i Forhold til 1931. Til dette Spørgsmaal vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger.

Teknisk set er det selvfølgelig muligt at danne sig et Indtryk af forskellige Lønmodtageres reelle Stilling paa forskellige Tidspunkter ved at stille Lønningen i Forhold til Detailpristallet paa de samme Tidspunkter, men dette forudsætter i Virkeligheden, hvis man vil naa et reelt rigtigt Resultat, at man har til sin Raadighed Pristal, der er udregnet paa Grundlag af Husholdningsbudgetter af forskellig Størrelse. Dette Detailpristal, som Statistisk Departement benytter, er udarbejdet paa Grundlag af Indtægts- og Forbrugsforhold i den brede Befolkning, og hvis man overfører dette paa de højere og højest lønnede Tjenestemænds Lønninger, giver det ikke noget rigtigt Udtryk for disses reelle Stilling paa forskellige Tidspunkter, fordi disse Tjenestemænds Indtægter og Forbrugsvarer adskiller sig for stærkt fra Standardbudgettets Forudsætninger. Lad mig som Eksempel nævne et saa væsentligt Beløb som Huslejen. For de højere og højest lønnede Tjenestemænd indgaar paa denne Konto en ogsaa procentvis væsentlig større Udgift end i Standardbudgettet. Paa et stort Budget er Huslejen naturligvis altid en relativt mindre Post end paa et mindre Budget, hvor det er Fødevarerne, der dominerer. Da nu Huslejen ikke er steget saa stærkt som de andre Poster i Budgettet, vil Pristallet muligvis give et for stærkt Indtryk af Dyrtidens Indvirkning paa en højere Tjenestemænds Budget. Det vil ogsaa erindres, at hverken Lønningskommissionen af 1917 eller af 1929